

Gece Olunca

– Yemin Türk · 01 Şubat 2019

Gece olunca dillenir yalnızlığın,
acıların, anıların, kanar kabuk tutmuş yaraların.
Acıdan göğsün daralır,
sanki iki el boğazını sıkar gibi.
İnsan en çok kendine acır aslında,
emeğine, su gibi akıp giden ömrüne.
Ve her şeye rağmen özlersin,
özlenense acılandır.
Ağlarsın sessiz sessiz,
kimse duymaz, boğazında düğümlenen çığlıkları.
Avazın çıktığı kadar bağırarak istersin, susarsın.
Yüreğin şişer sığmaz göğüs kafesine.
Çisim çisim yağın yağmur gibi süzülürken gözyaşların,
yorgun düşer ruhun, uykuya dalarsın,
bu sefer de kâbuslar başlar,
yüreğin ağzında uyanırsın.
Bir de sabahı var bu gecenin,
kirpiklerinin arasında akmayı beklercesine akar yaşlar yanağından,
hem gidene hem kendine yanarsın.
Daha günaydın demeden güne ağlar ağlar ağlarsın.
17.11.2018
Yemin